

De boodschap van de lotus

*‘Op onze kruinen
dragen we allemaal
een duizendbladige
lotus’*

V
l
e
F
r
n
d
t
n
e
d
w
e
n
d
O
H
ze
je
ho
a
da
pr
ze
ik
da
st
be
sk
de

E
ik
ha
ku
bit
on
De
gij

Telkens weer belandt hij op haar pad: de prachtige, mysterieuze lotus. Maar wat betekenen deze ontmoetingen eigenlijk? Welke symboliek herbergt de lotus in zich? Monique Hendriks onderzoekt het en valt van de ene verwondering in de andere...

Tekst: Monique Hendriks

Vlak voor mijn zeventiende bevond ik me in een niet zo makkelijke periode van mijn leven. Omstandigheden hadden me naar een woonomgeving geleid die niet echt gezond voor me was. Ik had mijn intrek genomen naast een café waar regelmatig criminelen kwamen. Op straat speelden zich daar in het maanlicht menigmaal ruzies af en tot diep in de nacht hoorde ik brallende dronkaards herrie maken. Geen negatief zonder positief, want te midden van al die toxische energie leerde ik een Chinees kennen, een oudere man die voordat hij in die straat terecht kwam een bedrijf had gehad en failliet gegaan was. Ik had verschillende keren gesprekken met hem en hij wist allerlei boeddhistische wijsheden op te lepelen. Hij adviseerde me om zo snel mogelijk een andere woonruimte te zoeken en vond dat ik karatelessen moest nemen om extra weerbaar te worden. Volgens hem was dat niet alleen fysiek, maar vooral voor mijn geest gezond. Omdat hij er zo enthousiast over vertelde, stemde ik ermee in. Hij betaalde mijn eerste lessen en gaf me een karatepak dat hij zelf als puber had gedragen. Ik was in die tijd een dun sprietje en het pak zat me als gegoten. Hij zei me dat ik het mocht houden en het op een dag zou verliezen; op dat moment zou ik aan hem denken en heel goed in mijn vel zitten. Ik beschouwde dat als een wat vaderlijk advies van een volwassene die me een prettig toekomstbeeld wilde voorspiegelen. De Chinese man had zo zijn eigen motieven. Hij stak niet onder stoelen of banken dat ik hem deed terugdenken aan zijn overleden dochter, een meisje dat mogelijk niet zo jong gestorven zou zijn als ze fysiek wat sterker was geworden. "Vergeet één ding nooit", zei hij me. "Je bent als een lotusbloem. De bodem waarop je loopt, kan nog zo slecht aanvoelen, maar lotussen blijven altijd hun gezichtje naar de zon richten."

Eelt

Ik schreef me in bij de door hem geadviseerde sportschool en had er veel lol in om me te bekwamen in het Japanse Kyokushinkai karate. Zowel de Chinese man als ik verhuisden binnen een jaar. We hebben elkaar na die tijd nog een paar keer ontmoet, maar het contact verwaterde. Ik bleef fanatiek sporten. Daar waar ik in beginsel eenmaal per week naar de sportschool ging, besloot ik al gauw drie avonden in de week karatelessen

te volgen en trainde ik soms zelfs op zaterdagen met de leraren mee. 'Ichi, Ni, San, Shi, Go, Roku, Sichi, Hachi, Ku, Ju', telde ik uit volle borst, terwijl ik oefeningen deed en kata's liep. Ik ben nooit meer zo sportief geweest als in die jaren en voel nog altijd de kracht die ik destijds in mezelf ontdekte. Kyokushinkai is de meest harde vorm van karate; het is *full-contact* en je leert veel over jezelf omdat je telkens fysieke grenzen overschrijdt. Ik leerde ook veel van leraar en eigenaar *Shihan* Piet, die met een bamboestok door zijn dojo liep. Zijn lessen waren zwaar en als je probeerde onder een oefening uit te komen, deelde hij met die stok zo'n harde tik uit op je achterwerk dat je daar dagenlang 'plezier' van had. Als ik eens klaagde over Piets oefeningen, kreeg ik van anderen te horen dat hij tegenwoordig 'zacht' was. Nee, dan had je Piet vroeger moeten kennen, werd me op zulke momenten lachend gezegd. In voorbije tijden nam hij regelmatig kerels mee naar het bos om ze te laten oefenen tegen een boom, om daarna met tegen hout en schors kapotgetrapte schenen huiswaarts te keren. Piet liet graag mensen de kracht van hun kunnen onderzoeken. Tot bloedens toe stompte ik de knokkels van mijn handen kapot op een stootzak, terwijl hij me aanmoedigde om door te gaan. Er groeide eelt op mijn handen. Én op mijn ziel.

Trots

Gesprekken die ik nadien met Piet had, als we samen peukjes rookten aan de bar, hielpen me volwassen worden. Goede sportleraren zijn de allerbeste psychologen! En vaak dacht ik in de dojo terug aan de Chinese man, niet alleen omdat daar een foto hing van een Aziat met een lotusbloem, maar ook omdat er tijdens lessen soms een lotushouding moest worden aangenomen. De Chinese wijsheid met betrekking tot de lotus galmde bij tijd en wijle door mijn hoofd en bleef gedurende de verstrikkende jaren een houvast. Op een gegeven moment werd het karatepak gestolen in de kleedkamer van de sportschool. Ik vond het niet erg, want het paste me niet meer zo goed. Dit voorval deed me meteen denken aan de voorspelling die de Chinese man had gedaan, waarbij hij me had verzekerd dat mijn leven weer goed op orde zou zijn zodra ik het pak zou verliezen. Ik realiseerde me dat ik prima in mijn vel zat. Het bleek het geschikte tijdstip >

'We hebben de modder nodig om de lotus in ons te laten ontkiemen'

voor me te zijn om af te bouwen met de sport, die amper nog te combineren was met mijn studie en andere bezigheden die op dat moment belangrijker werden. Ik was er trots op dat ik goed mijn draai in het leven gevonden had en hoopte dat het pak de dief net zoveel geluk zou brengen als het mij had gebracht.

Chakra's & de lotus

Van het ene uiterste walste ik naar het andere. Ik had al op jonge leeftijd gemerkt dat ik meer zag dan anderen in ruime zin. Ik zag overledenen, had voorschouw en ontdekte dat ik beelden doorkreeg als ik mijn handen op een foto legde of bepaalde krantenberichten aanraakte. Dat aspect had zich in me ontwikkeld, een plek gekregen, en was destijds vooral gericht op het helderzien en op vormen van telepathisch werken. Ik wist echter weinig van energieën en wilde daar graag meer over leren. Ik volgde cursussen gericht op aura-reading en -healing. Al gauw kwam ik meer aan de weet over hoe energiecentra toegangswegen vormen tot je spirituele zelf en zat ik tijdens een cursus zonnetjes en bloemetjes te visualiseren voor de zeven speciale hoofd-energiecentra, alsof het de normaalste zaak van de wereld was. Natuurlijk leerde ik dat iedere chakra een symbolische representatie is van een lotus en dat iedere chakra-lotus

kroonblaadjes heeft die zich openen en sluiten. Ook werd ik Reiki-master en leerde ik over Mikao Usui, die 'De Lotusmeditatie van berouw' uitvoerde op de berg Kurama, daar na 21 dagen in trance raakte en het Reiki-systeem ontwikkelde. Ik besloot allerlei energetische aspecten verder te onderzoeken, ging er later zelf cursussen in geven en ontwikkelde me uiteindelijk vooral in het behandelen van dieren. Ik heb veel gehad aan alle energielessen, want juist wanneer je je goed leert afstemmen op je eigen energieveld en chakra's, kun je gemakkelijker blokkades in jezelf ontdekken. Het hele leven is een komen en gaan van zulke blokkades, maar de basisgedachte blijft dat opgedane wijsheid vooral benut kan worden om persoonlijk te groeien. Op onze kruinen dragen we allemaal een duizendbladige lotus die we in het leven zo goed mogelijk tot wasdom kunnen laten komen.

De boeddhistische lotus

Sinds mijn contact met de Chinese man, verweefde het Boeddhisme zich als een rode draad door mijn leven en bleef ik een speciale connectie met de lotus voelen. Ik bezocht af en toe de Thaise tempel in Waalwijk en zowel de lotus als het Boeddhisme begon een nog krachtigere rol te spelen toen mijn eerste leraar

zich aandienende, die ik eerder aanstip- te in mijn artikel over Vlinderkracht (*ParaVisie*, oktober 2017). Toeval is dat deze Shingonpriester de naam Shinkai draagt, die overeenkomt met de laatste twee lettergrepen van Kyokushinkai, de karatevorm die ik in het verleden beoefende (*Kyoku* betekent het uiterste, *Shin* waarheid en *Kai* samenwerken). Op een moment waarop mijn leven ontdaan was van 'uitersten' en ik de kalmere krachten van mijn energie had leren kennen, volgde er dus als vanzelf een verdieping. In de leer die Shinkai volgt, speelt de berg Kōya, ten zuiden van het Japanse Osaka, een belangrijke rol, omdat zich daar het hoofdkwartier bevindt van het esoterische Shingonboeddhisme. Het middelpunt, waarop een tempel is gebouwd, wordt beschouwd als een diamant waarin de vijf Boeddha's van wijsheid wonen en dit centrale plateau is omringd met bergpieken die op lotusbladeren lijken. Binnen het Boeddhisme speelt deze bloem sowieso een grote rol, niet in de laatste plaats omdat het een door Boeddha aangehaald symbool voor zijn leer is. De lotus kwam dan ook meerdere malen aan bod in mijn conversaties met Shinkai. Het is een bloem die mooi, ongerept en statig blijft, ongeacht waar hij groeit. Dat aspect symboliseert de vrijheid die we hebben om altijd kracht uit onszelf te halen. De lotus is ook een metafoor voor de ziel, die groeit als een in water ondergedompelde knop, zich ontwikkelt en omhoogdrukt, om uiteindelijk de bladeren in de buitenlucht te openen voor het licht. Zo kan eenieder volgens het Boeddhisme 'als een lotus' verlichting bereiken. Een tweede boeddhistische leerkracht diende zich in 2005 aan. Bhiksuni Ratana, een non, benaderde me met de vraag of ze mijn praktijk mocht gebruiken voor lezingen en natuurlijk heb ik toen 'ja' gezegd. Ze volgt de Mahayana-traditie en wilde aan belangstellenden de inzichten van de leringen van oude boeddhistische meesters uitleggen om zo mensen tot nadenken aan te sporen. Met name de bekende boeddhistische Lotussoetra kwam tijdens haar onderricht aan bod, die binnen de Mahayana-traditie beschouwd wordt als de belangrijkste tekst. Volgens de overlevering spreekt de Boeddha daarin onder andere ten

overstaan van twaalfduizend monniken, die allen getuige zijn van een lichtstraal die een wenkbrauwhaar van hem verlicht waarin de achttienduizend werelden, van hel tot hoogste hemel, in het oosten reflecteren. Een belangrijk thema van de soetra is dat ieder wezen boeddhenschap kan verkrijgen. De beide boeddhistische docenten prikkelden mijn geest en veranderden mijn denken, maar het voelde ook alsof ze de lotus weer naar me toebrachten, die me als een symbolische kracht door het leven heen bleef volgen.

Een belangrijk symbool

Niet alleen bij boeddhisten, maar ook binnen andere religies en culturen speelt de lotus een rol. James Churchward, bekend van zijn publicaties over het verloren continent Mu, schreef dat de lotus de eerste plant was die op de aarde groeide en de eerste bloem was die zich in Mu opende. Toen Mu ten onder ging, zouden de Egyptenaren als teken van rouw de bloem altijd gesloten en dood afgebeeld hebben. De oude Egyptenaren kenden de lotus, omdat er vele exemplaren langs de Nijl groeiden. Menige god en godin is gekoppeld aan de lotus of wordt ermee afgebeeld, met name binnen het Hindoeïsme. In de oudste Hindoe-filosofieën wordt de bloem gezien als een symbool van zon en vruchtbaarheid en mede daardoor beschouwd als de bron van al het leven. Sir William Jones schreef in *Dissertations relating to Asia* (1792) dat de zaadjes van de lotus, nog voor ze ontkiemen, al perfect gevormde blaadjes hebben en dus miniatures zijn van de volmaakte planten die ze zullen worden, een potentie waarover wij mensen ook beschikken. De lotus maakt gebruik van de elementen aarde, water en lucht en dat wordt vaak in verband gebracht met de drie werelden waarin wij leven: de materiële, intellectuele en spirituele. Een lotus kan groeien op een vervuilde plek en zich ontkiemen tot een prachtig exemplaar. Daar kun je dus altijd aan denken als het niet zo goed met je gaat of als je in een toxische omgeving verkeert. De in Frankrijk wonende Vietnamese monnik Thich Nhat Hanh geeft zelfs aan dat we juist de modder nodig hebben om de lotus in ons te laten ontkiemen. Tegenwoordig zijn onderzoekers

geïnteresseerd in datgene wat er allemaal gemaakt kan worden van de lotusbladeren. Die zijn namelijk waterafstotend en dat is een eigenschap die ook symbolisch geïnterpreteerd kan worden als een zelfreinigend vermogen. Net zoals de lotus kunnen ook wij ons losmaken van datgene waarmee we niet besmeurd willen worden. Juist door die waterafstotende kracht, leeft de lotus in water, zonder dat het vocht de plant echt aanraakt. Wanneer je daar dieper over nadenkt, krijgt dat qua symboliek ook een religieuze lading, want het geeft aan dat we weliswaar hier op aarde leven, maar ons niet door dat wat ons omringt moeten laten raken wanneer we een hoger doel nastreven. Toen aartsengel Gabriël verscheen aan Maria om Jezus' geboorte aan te kondigen, droeg hij een tak lelies in de hand, bij de moeder van Boeddha verscheen er een goddelijk wezen dat een lotus bij zich droeg. Ik probeer altijd alert te zijn op symbolieken, maar mijn ervaring is dat zodra er iets gebeurt waarin een lotus een rol speelt, het extra opletten geblazen is. Voor mij is deze specifieke bloem steevast een aankondiger van de geboorte van iets nieuws in mijn leven gebleken. Dat kan dan duiden op een belangrijke stap, verhelderende kennis, een persoonlijke ontwikkeling of een nieuwe fase.

Lotus als richtingaanduiders

Begin 2017 logeerden we in Frankrijk in een gîte waar ik tegen de avond een verschijning waarnam van een druïde, een klein kereltje in een witte outfit. Hij bleek het vooral heel druk te hebben met het onderzoeken van natuurverschijnselen en was geïnteresseerd in de lichteffecten die onweer kon bewerkstelligen. Het was grappig omdat deze druïde aanvankelijk niet in de gaten had dat ik hem zag. Toen hij dat ontdekte, wilde hij daar direct mee experimenteren. Mede omdat ik de druïde wel zag en mijn man niet, vroeg ik of eerstgenoemde een gordijn kon laten bewegen. Mijn man en ik stonden naar een groot gordijn in

ta-
gen
...
alle
1 op
a-
1
ane
...
us
en
...
d-
een
de
nisme
aar

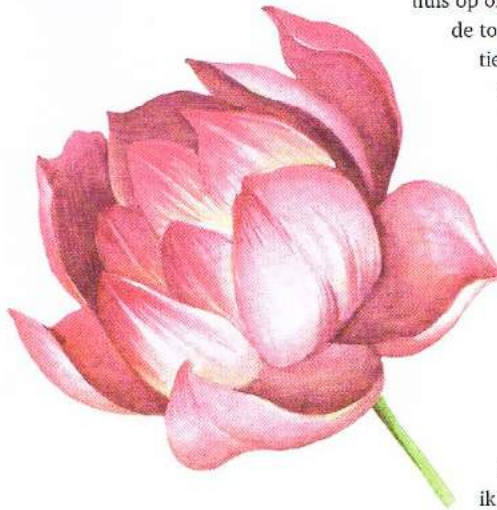
de ruimte te kijken, maar er gebeurde niets en de druïde leek verdwenen. Toen ik me echter omdraaide, stootte ik mijn man aan, omdat bleek dat de druïde bij een ander gordijn stond, dat hij naarstig liet wapperen. Grappig genoeg keken we dus aanvankelijk naar het verkeerde gordijn! Later die nacht verscheen het kereltje weer en begon me van alles te vertellen, vergezeld van een lichtprojectie op het plafond van een door halve manen gevormde roos. De volgende dag gooide ik de ervaring in de openheid bij de gîte-eigenaren, voor wie de boodschappen en de roosvorm van deze druïde van betekenis bleken. Tot mijn verrassing kreeg ik te horen dat deze druïde-geest al vaker aan hen was beschreven en verschenen!

Mijn meest recente lotus-ervaring ving aan in september 2017 op dezelfde Franse locatie, toen we voor het verwezenlijken van onze emigratieplannen op huizenjacht gingen. We verbleven in de gîte en de druïde liet zich meteen de eerste nacht weer zien. In de donkerte zag ik hem heel helder door onze slaapkamerdeur naar binnen komen. Hij liep naar mijn kant van het bed, opende zijn handen vlak bij mijn gezicht en liep weg. Het leek of hij me iets wilde laten zien, maar ik had niet goed gekeken en was toch iets te verrast door zijn directe verschijning. In gedachten vroeg ik hem terug te komen. Druk bewegend liep hij langs het bed, verdween richting het woonvertrek en kwam opnieuw de kamer in. Wederom kuerde hij naar mijn kant en vouwde nogmaals zijn handen open. Op zijn handpalmen rustte een lotusbloem, gemaakt van halve maantjes van fonkelend kristal. De volgende ochtend vertelde ik het meteen aan mijn man en aan de verhuurders, die benieuwd waren of ik de druïde weer had waargenomen.

Die week bekeken we maar liefst vijftien woningen. Het was vermoeiend om al die indrukken te verwerken. Eén huis sprak ons beiden aan. Het miste een beetje *Tender Loving Care*, maar voldeed vrijwel in alle opzichten aan wat we zochten. In de badkamer hing een uitgeprint fotootje van een lotusbloem. Toeval? Omdat we nog andere bezichtigingen hadden gepland, besloten we dat we aan het eind van die week pas zouden beslissen. Toen dat moment aanbrak, hakten we de knoop door: We wilden het huis kopen en maakten een afspraak om het nogmaals te bezichtigen. De verkoopster had alles extra goed opgeruimd die tweede keer. Wasgoed was van de waslijnen gehaald, het gras gemaaid en tegen de zijkant van het huis staande planken waren weggelegd. We lieten alle ruimtes extra goed op ons in-

werken en liepen een rondje om de woning om te checken of er scheuren in de muren zaten of andere mankementen zichtbaar waren. Er bleek een mozaïekwerk op de buitenmuur afgebeeld dat we tijdens het eerste bezoek niet hadden gezien, omdat het toen door de planken bedekt was. De naam van het huis bleek *'Les Lotus'* te zijn (zie foto's op pagina 18). We kochten het huis en kregen voordat de sleuteloverdracht plaatsvond alvast de garage tot onze beschikking zodat we er wat spullen konden opslaan. Tijdens het overhuizen van een eerste lading dozen, logeerden we in een vakantiehuisje in de nabije omgeving. En warempel, daar hing boven de bank een schilderij met een lotus!

Inmiddels zijn we druk bezig om ons nieuwe huis op orde te brengen en willen we er in de toekomst een kleinschalige vakantie-accommodatie creëren. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat dit alles *gestuurd* is door de druïde en door een kracht die vaker lotussen op mijn pad laat verschijnen.

De lotus heeft een speciaal plekje in mijn hart. Soms denk ik terug aan de oude Chinees die het lotusvuur in me aanwakkerde, waardoor de bloem voor mij een richtingaanwijzer werd. Door karate leerde ik de fysieke kracht ervan kennen, de spirituele wereld gaf me inzicht in de metaforische betekenissen, het boeddhisme ervaar ik als een mentale, inspirerende lotus. Ik vind het mooi symbolisch dat ons nieuwe huis een materiële manifestatie van de bloem blijkt te zijn. In Frankrijk keerde de lotus in ieder geval dus weer overduidelijk terug op mijn pad. En ja, het is wederom een belangrijke, levensveranderende fase. Je geboortegrond verlaten voor een nieuw avontuur is niet niks. Maar ach, zoals ik inmiddels geleerd heb van de lotus, kun je altijd groeien. Overall! •

'Wat we mogen leren van de lotus: we kunnen altijd groeien.

Overall'

